

... Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna... (Jn 3, 16)

(Martin Krišš) V Starom zákone Boh skúšal lásku Abraháma, keď mu prikázal ísť na vrch a obetovať svojho syna Izáka, ktorého miloval. Abrahám obstál v tejto skúške a ukázalo sa, že Boha miluje nadovšetko. Abrahámová obeta Izáka je predobrazom obety Ježiša Krista. Abrahám celým svojím srdcom bezpodmienečne miluje Boha a dáva Bohu to najvzácnejšie, čo má, svojho syna. A Boh nás dnes presviedča týmto dnešným sviatkom o svojej láske k ľuďom. A z tejto svojej lásky nám dáva. Dáva, ale nie hocičo, ale to najvzácnejšie, čo má. Dáva nám svojho Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život, aby sa skrze neho svet spasil. Boh chce svojou nekonečnou láskou k nám prebudiť našu lásku k nemu. Aby sme ho milovali celým svojím srdcom, celou svojou myslou, celou svojou dušou, zo všetkých svojich síl. Láska je tá, ktorá sa chce rozdávať. Láska k Bohu nás privedie i k láske k našim blíznym, ba dokonca nás povedie až za hranice našich síl, keď nám dá silu milovať i našich nepriateľov. Láska k nášmu Bohu je tou cestou, na ktorú nás on sám chce priviesť, lebo vie, čo je pre nás najlepšie.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)